

Világ proletárjai, egyesüljétek!

Várpalotai kiadás

KÜZÉPDUNÁNTÚLI NAPLÓ

AZ MSZMP VESZPRÉM MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI TANÁCS LAPJA

XV. évfolyam — 332. szám.

ÁRA 60 FILLÉR

Szombat, 1959. október 3.

Eredményesebb a verseny, ha világos és könnyen értékelhető a felajánlás

A párt márciusi határozata után a várpalotai üzemekben is sorra születtek a munkafelajánlások, alakultak a szocialista címért küzdő brigádok. A Ferenc-bányánál, a 64-es csapatnál Szakonyi Dezso, az 55-ösnél Kaufmann Károly és az 56-osnál Lazák József brigádja kezdett harcba a cím elnyeréséért. Mindhárom kis csapat elővájáson dolgozik. Annak rendje és módja szerint megtették vállalásukat, aláírták a szocialista szerződést.

A termelés fokozására, a meddő csökkentésére, a mulasztások, a balesetek kiküszöbölésére tett vállalásait számokban rögzítették, s amikor értékelésre került sor,

könnyen kimutatható

volt az eredmény. Nem így a szakmai továbbképzés, az általános műveltség emelése érdekében tett felajánlásuk. Az értékelésnél itt megállt a tudomány, eredményt nem tudtak felmutatni. S bizony, a számokban rögzített vállalások is egy kicsit sántítottak, mert eléggé sablonra készültek. Valamennyien 115 százalékot vállaltak, munkahelyeik viszont különbözőek. Az egyik brigád könnyen, a másik csak a legnagyobb erőfeszítéssel tudott eleget tenni vállalt kötelezettségének. A tapasztalat azt mutatja: így van ez a többi bányánál is. A szocialista címért küzdő brigádok vállalásai általánosak, a szakmai és az általános műveltség terén a fejlődés nem mérhető le.

Most, a nemrég megtartott városi tanácskozás után a Ferenc-bányaiak az elsők között vizsgálták felül a szocialista brigádok vállalásait. A termelés emelése és a minőség javítása érdekében tett fogadalmaknál figyelembe veszik a munkahelyi körülményeket. A szakmai továbbképzésnél kiválókat: ki menjen lömestéri, ki a mentő, s ki a segédvájári tanfolyamra. Mindenki

kedve és rátermettsége szerint

választhat. Az általános műveltség emelésére irányuló követelmények teljesítéséhez felméri: kinek milyen iskolai végzettsége van. Megjelölik, kinek kell elvégezni az általános iskola VI., VII., VIII. osztályát, s kik mehetnek technikumba. Ugyancsak a fokozatosság betartásával vehetnek részt a brigád tagjai a politikai oktatásban is.

— Nem könnyű dolog — újságotka Kaizer elvtárs, a KISZ-titkár. — Mi, a 70-es kiszesek már sok munkaversenyt kezdeményeztünk. Többen elhatároztuk; harcban indulunk a szocialista brigád cím elnyeréséért is.

— A három szakban, háromszor húsz embert kellett meggyernünk, közös nevezőre hozni. Egy a munkahely, a szerszámot is kézzől-kézre adjuk egymásnak. Azt nem lehet, hogy az egyik szak küzd ezért a nemes célért, a másik nem.

Kaizer elvtárs szavaiból kitűnik: a műszakiaktól minden támogatást megkapnak. Szakály

Miklós mérnök szívesen támogatja őket. S hogy a brigádnak van mit tenni, dolgozni, az is biztos. Nézzük csak a szén minőségét. A fronton a megengedett meddő 1 százalék. Ezzel szemben állandóan 2,4 százalékon állunk. A meddő csökkentése lényeges dolog. Vagy az általános műveltség emelése. A hatvan személy között vannak olyanok, akiknek a VIII. általános sincs meg, s van olyan is, aki érettségivel rendelkezik. Nem is beszélve a szakmai továbbképzés fontosságáról.

— Nem akarunk mi lehetlent — mondta. — A szocialista brigád címet szeretnénk elnyerni. Ennek feltételeit természetesen teljesíteni kell.

F. I.

Mai számunkból:

Az első esztendő
Kincset keresnek
Rádióműsor
A RÉZGOMB

A kongresszusi verseny további fellendítéséért

A Péti Nitrogénművekben a műtrágyagyártás láncfolyamat-szerűen megy végbe, az egyes üzemek termelése szorosan kapcsolódik egymáshoz; ha hiba van a gázgyárban, az ammóniagyárban (szintézisüzem), savgyárban, vagy a pétisó üzemből — a három másik üzem is megérzi! A gyár terve amúgy is feszített, s különösen azzá teszi a dolgozókat a kongresszusi versenyben vállalt felajánlás. A gyártásmenetben mégis a legtöbb hibalehetőség forrása — a szintézisüzem. Ezért a szintézisüzem kommunistái a mai napon — az újonnan megválasztott vezetőség javaslatára — pártcsoporthoz értekezleten számoltatják be a szintézisüzem vezetőségét a kongresszusi verseny jelenlegi állásáról, az üzemzavarok megszüntetésének lehetőségéről.

A szintézis-üzemi kommunisták érzik felelősségüket az egész nitrogénművek kongresszusi munkaversenyének sikeréért. Czító József munkás, a szintézis üzemi pártcsoporthoz bizalmi, az értekezlet előtt elmondotta:

— Ettől a pártcsoporthoz értekezletől, amelyen az üzem kommunistái előtt fog beszámolni az üzem vezetősége, azt várjuk, hogy szorosabban fűződjék a kapcsolatok az üzem pártvezetésével és az üzem vezetősége között, mert csak így vihetjük győzelemre a kongresszusi munkaversenyt.

A második otthon

ahogy fogynak a lapok, egyre kevesebb a kifogásolni való, több az elismerés. Az újabb lapokon már ilyesmi olvasható: „Minden munkahelyen rend és tisztaság van. A földszinten meg kell csináltatni a kanálst, mert a víz nem tud elfolyni. Ihász Lajos porcsigákkal a ferde elevátor lábázatát lefestette.”

Hogyan kezdődött ez a mozgalom? — Erre a kérdésre Solymosi István semlegesítő kezelő, KISZ propagandista válaszol: „Még a nyáron beszélgettünk Szabad művezető elvtárral a tisztaságról. Aztán KISZ csoportgyűlésen javasoltam, hogy az ifjúmunkások legyenek kezdeményezői az üzemben belüli tisztasági versenynek. Majd faliújságban írtam róla és javasoltam, hogy egy füzetet fessünk fel, amibe szakmáinkat közzé tessék írni és a művezető írja be észrevételeit.”

A dolgozók többsége azonnal megértette és kedvezően fogadta a kezdeményezést és kialakult a szakmák közötti verseny.

Maticsek János elvtárs, az üzem vezetője igen elégedett az eredménnyel: „Várakozáson felüli a lelkesedés, amivel dolgozóink szépítik üzemünket. Horváth Jánosné például, a III. szakmából, úgy rendezte a tisztasági munkahelyét, mintha mindig vendéget várná. Úgy rendezget, takarít, mint otthon.”

Perger elvtárs sem fogy ki a dicséretből: „Magyar József ifjú lakatos segítő, Homoki Imre művezető, Lukács Ferenc és Dávid János lakatosok egymást múlják felül a lelkesedésben. Különösen a kiszisták tesznek ki magukért, de azt mondhatni, hogy üzemünk minden dolgozója helytáll ebben a nagyszerű versenyben, senki sem akar lemaradni.”

Melyik szakma a legjobb? — Erre a kérdésre Maticsek üzem-

vezető elvtárs így válaszol: „Egyformán jó mindegyik. Lehetetlen közöttük különbséget tenni. Ez még hibája a füzeteckének, de most fogunk kidolgozni egy áttekinthetőbb, jobban értékelhető rendszert, amit lebontunk egészen a munkahelyekig. Ennek alapján a szakmák és az egyes dolgozók eredményét is jól lehet majd értékelni. Egyébként a semlegesítő kezelők brigádja a legtöbbet kezdeményező; szeretnék elérni a szocialista brigád címet is. Eddig 180 darab különböző méretű anyás csavart szedtek össze az üzem területén, amit petróleumban lemostak, bejártak és leadták a raktárnak. Ezt a hasznos tevékenységüket folytatják és máris sok csavar vár újabb bejáratásra.

A termelésben is megmutatkozik ennek a mozgalomnak az eredménye: Sokkal nyugodtabb a léghő, a dolgozók jól érzik magukat az üzemben.”

A mozgalom az idén, augusztus közepén kezdődött. Ma már ilyen szép eredményei vannak, s ahogy a műtrágyagyáriak mondják, még tovább fejlesztik úgy, hogy a gépek vasalkatrészeit rendszeres fesséssel megvédik a korróziótól, s a tisztántartásukkal megnövelik élettartamukat. Megszűnt a nézeteltérés a szakmák között a rendtelenség miatt. Összekovácsolt, egységes kollektíva alakult ki nálunk.

Ez az egyszerű, de emberségében nagyszerű mozgalom csak a tisztaságot és rendet eredményezi? Nem csak azt. Ennél sokkal többet: a fejlettebb, magasabbrendű társadalom kialakulását az élet minden területén.

Igy van ez jól. Érdemes követni, mert hiszen minden tőlünk, embertől függ.

Kisbán Gyula

Élénk verseny a kohászbrigádok között

A kongresszusi munkaverseny keretein belül élénk versengés alakult ki az Inotai Alumíniumkohóban az egyes kohászbrigádok között. A verseny főbb célkitűzései: minél több alumíniumot termelni, minél kevesebb villamos energia felhasználásával. A legutóbbi értékelés alkalmával az év első négy hónapjának eredményeit figyelembe véve első az V.

számú kohászbrigád, amely termelési terét 104,4 százalékra teljesítette átlagosan, s a tervezett villamosenergia mennyiségnek (amperhatásfok) csak 88,42 százalékat vette igénybe ehhez. Második a II. számú kohászbrigád, termelési terét 102,6 százalékra, amperhatásfok terét 86,95 százalékra teljesítette, illetve csökkentette.

A várpalotai „édes gyár”

Nem korom száll a levegőben, hanem kellemes, édeskeves illat. A tészta szaga összekeveredik az olvadó cukor illatával, és hogy üzemből járunk, azt csak a keverőgépek bűgása és a sütők melege árulja el. Egyetlen férfit találunk csak a cukrászüzemben, amelynek többi dolgozója nő — mind a kilenc fehérköpenyes, és mintha csak válogatták volna őket, valamennyien fiatalok és csinosak.

Reggel 7 órakor kezdtek a munkát és háromkor fejezik be. Most délfelé jár az idő és Madár Magdolna — mintha csak otthon lenne — gyúrja a linczertésztát. A világos, puha tésztaanyag akarata szerint formálódnak ujjai között, hogy elkészülve kedves csemegéi legyenek a palotai és környékbeli édességkedvelőknek, — mint ahogy Galambos István üzemvezető mondja — egész Várpalotát és környékét ők látják el süteményekkel. Készítményeik eljutnak Nagykovácsiba, Peremartonba, Berhidára, Papkeszire és az összes vár-

palotai cukrászdába és étterembe. — Huszonöt-huszonnyolc féle sütemény készül nálunk — mondja Galambos István, az üzem vezetője.

— Mindig van tízezer forint értékű készáru — folytatja — a bányásznap előtti héten pedig ötvenezer forint értékű süteményt készítünk. Augusztus hónapban 204 százalékra teljesítettük terünket és előreláthatólag ebben a hónapban is szép eredményeket érünk el.

A gázsütőn nyeles lábaskában valami furcsa, daraszzerű anyag pirul és lassan olvadni kezd. Kelemen Magdi, a bájós kis tanuló lány elárulja, hogy ez bizony nem dara, hanem dobostorta tetejére kerülő olvadó cukor. Valóban, néhány perc múlva a „dara” folyékony, barna masszává válik.

A sütőknél fiatalasszony forgóldók, Nagy Gy. Gáborné. Ő nemrég került ide, de megszerette az üzemet és főleg a munkatársakat. — Azt mondják, ahol három

asszony összejön, ott már nincs békenység. Nos, mi kilencen vagyunk, mégsem veszünk soha — mondja kedvesen.

Kint hűvös az idő, de itt a kemence mellett kellemes meleg van. Nyáron viszont harmincnyolc-negyven fok is van a termében.

Még mielőtt elbúcsúznánk, meghallgatjuk az „édes gyár” dolgozóinak panaszát — mert az is akad. Méghozzá a központra panaszkodnak. A túlórákat nem fizetik, és ezt is csak megengedték, de az utasítási papírt nem adták ki. Prémiumot is csak nagyritkán kapnak az üzem dolgozói.

Akik Várpalotán süteményt rendelnek a cukrászdában és jóízűen megeszik a finom tortákat, fátörzseket, azok mind elismeréssel szólnak a cukrászüzem dolgozóiról. És ez a vélemény a döntő.

M. E.